

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΕΕΠΠ - Τ. 6, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1981

Ενώ δεν υπάρχει ψηφοφόρος των κομμάτων της δημοκρατικής παράταξης - όλων των κομμάτων της δημοκρατικής παράταξης - που να ήταν αντίθετος με την άμεση νομοθετική ρύθμιση του ελεύθερου επαναπατρισμού, ασφαλώς ένα μεγάλο μέρος και των ψηφοφόρων των κομμάτων και των κομματιδίων της Δεξιάς παράταξης, ήταν και είναι υπέρ της άπελευθέρωσης του επαναπατρισμού. Συνεπώς μπορεί να υποστηριχθεί, ότι το αποτέλεσμα των εκλογών της 18.10.1981 όσον αφορά το θέμα του επαναπατρισμού των πολιτικών προσφύγων, είναι να πάψει να εμποδίζεται ο ελεύθερος επαναπατρισμός, σε ποσοστό ψήφων που υπερβαίνει σίγουρα τα 70%. Έντολο-δόχος αυτού του ποσοστού, για την εκπλήρωση αυτής της έντολης, είναι η σημερινή κυβέρνηση και δεν είναι μόνο έντολοδόχος του ποσοστού που πήρε, δηλαδή του 48%. Και δεν υπήρξε και δεν υπάρχει ασφαλώς, άλλο θέμα εθνικής και ηθικής προτεραιότητας, που να μπορούσε ή να μπορεί να παραμερίσει από την ιεράρχισή του, σάν πρώτο και κύριο, το θέμα του επαναπατρισμού των πολιτικών προσφύγων, για την άμεση λύση του.

Η κυβέρνηση είχε και έχει, απ' την ιστορία και τό Συνταγμα της χώρας μας, πολιτική, εθνική και ηθική ευθύνη και νομική υποχρέωση να επιληφθεί και να λύσει αυτό το πρόβλημα που αφορά Έλληνες στην ξ ο ρ ί α, Έλληνες αγωνιστές της ανεξαρτησίας μας, Έλληνες που αδικήθηκαν, τόσοι πολλοί από τόσο λίγους και για τόσο πολύ. Γιατί στην πραγματικότητα είναι λίγοι, είναι ελάχιστοι, παθιασμένοι, νευρωτικοί, άμετανόητοι ξενολότρες και νοσταλγοί μισαλλοδόξων εποχών και φατριαστικών περιόδων, ισχυροί όμως, που αντιδρούν στη λύση του προβλήματος αυτού. Γιατί τα έκτακτα μέτρα νομοθετήθηκαν, για να ισχύσουν «διαρκούς της ανταρσίας» και όμως εξακολουθούν να ισχύουν, ως προς τις συνέπειές τους, τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια, ένα τρίτο του αιώνα, μετά τη λήξη του έμφυλου πολέμου. Γιατί, προβλήματα που

αφορούν την εθνική μέριμνα, τη φροντίδα για την εθνική ολότητα και ομοψυχία, για τους άπανταχού της γης Έλληνες, προβλήματα επαναπατρισμού, ιθαγένειας, έλευθερίας, ζωής, εργασίας και άποκατάστασης, από τη φύση τους είναι προβλήματα, που για τη λύση τους εϋθύνεται μόνο η ελληνική κυβέρνηση. Κανείς δεν μπορεί να την υποκαταστήσει. Αυτή κρατά τη σφραγίδα για τη λύση τους. Αλλά η κυβέρνηση, τέσσερες μήνες μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ, ενώ προώθησε για λύση άλλες διαφορές της με τις προηγούμενες κυβερνήσεις της Δεξιάς, για τους πρόσφυγες που περιμένουν όρθιοι με καρφωμένα τα μάτια τους στην πατρίδα, τό σχετικό νομοσχέδιο καθυστέρει. Γι' αυτούς ο χωροφύλακας, ο μυστικός, ο πληροφοριοδότης, τό στοιχείο του φακέλλου, τελικά η Υπηρεσία Έθνικής Ασφαλείας του Κράτους, όπως και πριν, όπως πάντα, θά πεί τό ναί ή τό όχι, κατ' «άπόλυτον έκλογήν της», ως μόνη αρμόδια για τό ζητήματα ασφαλείας του Κράτους! Αλλά: ασφαλείας, από ποιούς; Από τους πρόσφυγες; Πότε ή Έλλάδα κινδύνευε απ' αυτούς; Ποτέ! Τό τρομοκρατικό ξενοκίνητο αυτόρχικό κράτος της Δεξιάς και οι διωγμοί των άγωνιστών της Έθνικής μας Αντίστασης δημιούργησαν τόν έμφυλο πόλεμο. Η δημοκρατία ήταν και είναι ο πάθος των πολιτικών προσφύγων. Η ανεξάρτητη, άδόσμευτη Έλλάδα είναι τό όνειρό τους. Τώρα όμως; Τώρα που νίκησαν οι δημοκρατικές δυνάμεις και έπεσε η Βασιλλή; Πάλι άναβολές; Και εύλογα γεννιούνται στους πολιτικούς πρόσφυγες έρωματηματικά: γιατί άργε καθυστερεί ή υποβολή του σχετικού νομοσχεδίου στη Βουλή; Μήπως έπαιξαν τό ρόλο τους οι πιέσεις της άμαρτωλής Δεξιάς;

Αλλά δεν πρόκειται μόνο για την καθυστέρηση του επαναπατρισμού, του ελεύθερου και χωρίς όρους επαναπατρισμού. Καθυστερεί και ή λύση άλλων σοβαρών προβλημάτων, όπως ή μεταφορά των συντάξεων και ασφαλιστικών εισφορών των πολιτικών προσφύγων με την ύπογραφή διακρατικών συμβάσεων με τις

ασσιαλιστικές χώρες. Η λύση και του προβλήματος αυτού έπείγει. Περιθώρια για άργοπορία δεν υπάρχουν. Οι επαναπατρισθέντες πολιτικοί πρόσφυγες άντιμετωπίζουν καταθλιπτικά οικονομικά και άλλα βιωτικά προβλήματα. Ως ότου λυθούν τό προβλήματα αυτά, ή κυβέρνηση άς προχωρήσει στην προσωρινή συνταξιοδότηση των επαναπατρισθέντων, μόλις συμπληρώσουν τό 65ο έτος της ηλικίας τους.

Θά μπορούσε να υπάρξει αντίλογος. Μικρό χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τις εκλογές και δώθε. Σωστά. Με καρτερία θά περιμένουμε άκόμη. Χωρίς να άμφισβητούμε την πολυπλοκότητα των ζητημάτων, νομίζουμε ωστόσο, ότι ο ελεύθερος επαναπατρισμός μπορούσε να έχει ήδη νομοθετηθεί, να διακηρυχθεί δηλαδή νομοθετικά, ως άρχή, για λόγους εθνικής και ηθικής εύαισθησίας ο νομικός τερματισμός της μακροχρόνιας αυτής έκκρεμότητας. Η πρακτική ρύθμιση και των άλλων ζητημάτων, θά μπορούσε να γίνει, χωρίς άργοπορίες επίσης, σε συνέχεια.

Όσοι έκ των κ.κ. Υπουργών και Βουλευτών είναι νομικοί, καταλαβαίνουν καλύτερα από τους άλλους, τί σημαίνει να εξακολουθεί να εφαρμόζεται ο άντισυνταγματικός νόμος 233/1975, που άπογορεύει τόν επαναπατρισμό άκόμη και εκείνων έκ των προσφύγων, που δεν στερήθηκαν ποτέ την ελληνική τους ιθαγένεια. Αυτό είναι κάτι τό πρωτάκουστο, γιατί ενώ άκριβώς στην περίπτωση της προσφυγιάς ενός πολίτη μιάς χώρας πρέπει τότε κατ' έξοχήν να ένεργοποιείται υπέρ του πολίτη ή ιθαγένειά του, με πράξεις της κυβέρνησής του υπέρ αυτού, στην περίπτωση των Έλλήνων πολιτικών προσφύγων, συμβαίνει άκριβώς τό αντίθετο: ή υπάρχουσα νομικά ιθαγένεια κάμπτεται και εξαφανίζεται μπροστά την ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα, χρονικά άπροσδιόριστα, για όλο τό μέλλον, έσσει.

Αυτό είναι πολιτικά και ανθρώπινα άπαράδε-

ΚΤΕ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΤΣΙΔΗΣ